

Inspraak raadscommissie vergadering, 10 september 2019.

Procedures rond Eilân festival en het door de raad aangenomen raadsbesluit tav het door het college uit te voeren evaluatierapport.

Geachte voorzitter, college, raadsleden/commissieleden,

Graag wil ik een korte vraag stellen die ik uiteraard even zal moeten inleiden.

We hebben, en met we bedoel ik: Stichting ons Schellingerland, de individuele bezwaarmakers en last but not least: de Terschellinger bevolking, heel veel op ons af zien komen. Zoveel dat hier vanavond niet een delegatie van SOS, noch van de bezwaarmakers, noch van een grote groep eilanders aanwezig is.

We zijn even “helemaal door onze energie heen”.

De afgelopen weken hebben we onder hoogspanning moeten opereren, niet alleen tegen de aanvrager van het evenement, maar tegen de vele dure advocatenkantoren uit Amsterdam, tegen de provincie, de Fumo en tot ons verdriet ook tegen het college van b en w.

Het is niet de bedoeling nu in detail te treden wat “ons” is overkomen gedurende de afgelopen weken. Dat heeft geen zin en is nu niet aan de orde. De uitspraak van de voorzieningen rechter is tot twee keer toe heel duidelijk geweest.

Inhoudelijk willen wij daar nu niets over zeggen, dat heeft geen zin, maar laat vooral heel duidelijk zijn voor iedereen, de voorzieningen rechter heeft in zijn oordelen meerdere keren duidelijk verwoord dat het college ernstig te kort is geschoten om de belangen van de mensen die tegen de verleende vergunningen beroep hebben aangetekend, op een juridisch rechtvaardige manier te behandelen. We stonden keer op keer met de rug tegen de muur, vele nachtrusten zijn verstoord!

Wat betekent dit nu en wat is onze vraag, want daar wil de voorzitter nu vast wel snel naar toe:

Welnu het betekent dat wij, vertegenwoordigd door een groot deel van de samenleving van Terschelling (SOS met ongeveer 600 donateurs) en wij als bezwaarmakers (gesteund door 70 procent van de eilander bevolking) heel dringend een beroep willen doen op u, als raads- en commissieleden om het voorgenomen evaluatierapport, waartoe u het college heeft opgedragen, niet als een ‘flauwekulletje’ af te doen. (excusez le mot). (Die 70 procent is trouwens weergegeven in de vorige week gehouden enquête, op het internet, die voor eenieder te raadplegen is.

Wij, en daar bedoel ik mee, SOS, onze groep bezwaarmakers maar ook de gehele samenleving van Terschelling heeft er recht op dat wij ook als partij worden gezien in deze evaluatie en dat het niet zo kan zijn dat wij kort even worden geraadpleegd hoe wij er over denken, en dat dat dan vervolgens weer ergens wordt weggemoffeld in het rapport.

Wij zijn burgers van dit prachtige eiland Terschelling, géén tegenstanders !!, zoals het college keer op keer op de gemeentelijke website weergeeft.

Wij zijn gewoon voorstanders, noem ons liever en terecht: eilanders die bezorgd zijn over deze ontwikkelingen en er hard voor willen strijden dat het eiland het eiland blijft.

Natuurlijk niet zonder nieuwe ontwikkelingen, maar het gevoel dat Amsterdam ons eiland overneemt, is heel zorgelijk en niet acceptabel. Los van de gekozen locatie uiteraard, die totaal niet passend is.

Wij vragen van u, raads- en commissieleden om hier scherp op toe te zien, dat wij partij zijn en dus als zodanig in het evaluatierapport onze inbreng willen kunnen geven.

Niet in een nietszeggende bijlage, maar in het rapport zelf, na alles wat zich heeft voorgedaan de afgelopen periode, denken wij dat het niet meer dan logisch is dat wij hier nauwgezet bij worden betrokken.

Graag wil ik nog een laatste zin toevoegen aan onze motivatie om ons tot het uiterste in te spannen om dit Eilân festival niet nu en ook niet in de toekomst plaats te laten vinden op de gekozen locatie'.

De dichter Lucebert schreef:

Alles wat kwetsbaar is, is weerloos.

Dank voor uw aandacht